

1000 llançaments a Catalunya

El nostre col·laborador Antoni Casadellà s'ha ocupat diverses vegades, des d'aquestes mateixes pàgines, d'algunes de les arbitrarietats que s'han esdevingut a la nostra comarca, d'ençà que fou anul·lada la Llei de Contractes de Conreu, poc després del 6 d'Octubre. Però aquestes anormalitats que s'esdevenen al camp que ací, en la nostra comarca, són comptadíssims degut al règim i condicions especials dels contractes d'arrendament de les terres, ha tingut, en diversos llocs de Catalunya, caràcters de vertadera catàstrofe.

La «Unió de Rabassaires» acaba de publicar un voluminós report d'unes 250 pàgines, rèplica raonada i contundent a les informacions que sobre llançaments serveixen parcialíssimament l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, alguns prohoms interessats de la Lliga i la C. E. D. A. i, quan feia de Governador, el senyor Pic i Pon.

En el volum que comentem, la U. de R. explica i raona els antecedents de la qüestió rabassaire. L'esforç dels nostres pagesos és befat tan aviat com la terra ha estat en condicions de rendar. A pretext de calamitats alienes a la voluntat del rabassaire, aprofitant

qualsevol esclatxa que el propietari curava de fer al contracte, el conreador veia convertida, si us plau per força, la seva funció col·laborada en missió purament de dependent. El fidel i esforçat col·laborador, el rabassaire que havia convertit l'erm en terra nodridora es veia transformat en un mosso... Avingué el nou règim, foren dictades algunes mesures que els rabassaires no esgotaren, les intrigues d'algú que després havia de servir amb encés servilisme els homes de l'anti-República deturaren la bona feina i... a l'últim! la Llei de Contractes de Conreu que després era derogada per una simple ordre. Rera d'aquesta nota s'han desfermat les passions més abjectes. La venjança i l'odi han caigut damunt el conreador que gosà emparar-se amb les Lleis reivindicadores del Parlament de Catalunya.

Al camp no passa res! es diu i repeteix per part d'aquells elements que, dia rera l'altre, llancen de la terra els conreadors. A Catalunya només es substancien 69 demandes de desnonaments, es va dir un dia, tranquil·lament, des de la Generalitat.

I bé, la realitat desment totes aquelles afirmacions provinents dels qui prenen per base de la seva política Encícliques i Llei d'Arrendaments de les Corts de la República. Ací està el report de la «Unió de Rabassaires» amb els «mil desnonaments» que es tramiten en jutjats municipals, que notifiquen els notaris i que, en alguns casos, la força, expeditiva, falla i executa. Un per un, nom i cognoms, jornals de terra, anys de conreu, nom i cognoms del propietari, formen una llarga renglera de pàgines, fins a 250. En el volum hi ha el requeriment notarial del senyor Damià d'Oriol Amigo de Ibero adreçat als seus 175 arrendataris de Tortosa. I no es compten els casos en què l'arrendatari no s'ha sentit amb força de resistir l'odiosa escomesa i ha abandonat la terra que conreava des de feia 8, 10, 30 anys. Tampoc no s'hi referencien les demandes sobre partició de fruits.

La «Unió de Rabassaires» no confia, no té cap esperança quant a deturar aquesta ignominiosa batalla contra l'arrendatari. Però el seu report és oportú, l'editen perquè constitueixi història a la vista de la qual, el dia de demà, no puguin sorprendre ningú les mesures reparadores.

El volum — escrit en català, castellà, francès, anglès i alemany — conté sis Apèndixs que són antecedents documentals molt interessants.

Mil llançaments hi ha efectuats fins ara! Se'n produeixen i se'n produiran d'altres. ¿S'han adonat els propietaris rurals de Catalunya de l'onada d'amargura, de misèria i de justificat

rencor de la qual són responsables? ¿Amb actitud i a demanar cap concòrdia?

S'havia establert una digna legalitat i ha e Ella sabrà el què ha fet. Ja veurem qui i

Els ex-ministres i llurs cessants

SEGUEIXEN rodant per la premsa les estadístiques — l'ha publicat «Diario de Madrid» monàrquics, republicans i neutres, són, en

• • FETS I CO

D'ells, setanta vuit — o sigui més de la difunta mare. Al bienni republicà-socialista I segona etapa — la de les dretes — cinquanta-

Aquest és el compte clar i la distribució referim al que més sembla importar als qui es a les cessanties, convé fer alguns aclariments. I republicà-socialista, un — l'insigne i honorabilíssim han percebut cessantia de cap mena, tota vegada funcionari, incompatible amb la cessantia n ex-ministres de la República.

Queden, doncs, reduïts a deu els ex-ministres emoluments de llur cessantia.

I ja que han estat precisament les dretes les de la cuinera amb la intenció de denigrar la República desitjaven restringir el dret de la cessantia, no serà de més, repetim, esmentar un fet curiós: el de dos ministres que ocuparen el càrrec poc un encara. L'any 1922 vestí per primera vegada i no usar-la de nou fins l'any 1930. Per tant, hores de ministre durant vuit anys. Ni Rockefeller

Un cas que contrasta amb l'anterior: la famat amb la República i assassinat vilment l'any la monarquia amb les famílies d'ex-governador imitar-ho els Governos ni les Corts del 19 de tíssim funcionari i republicà exemplar que es d

Transports generals de Pere Tresserras

Recader diari d'Olot a Barcelona i retorn

Per encàrrecs, adreseeu-vos a:

BARCELONA:

ENRIC B. DE QUIRÓS

Carrer Pau Iglèsias, 50. - Telèfon, 12042

OLOLOT:

Carrer Pare Antoni Soler, 7. - Telèfon, 16